

Biblická hodina – 16.04.2020

Suspírium: „Veď Hospodin, tvoj Boh, Ťa požehnával vo všetkom, čo si robil. Vie o tvojej ceste touto veľkou púšťou. Hospodin, tvoj Boh, je už štyridsať rokov s tebou, a nič ti nechýbalo.“ Amen. (5Mojž 2,7) Amen.

Začiatočná pieseň: 23. Žalm 1-3. verše: Hospodin je môj pastier...

Modlitba

Ďakujeme Ti, drahý Ježiš, že Ty si prvý, Kto si zvíťazil svojou mocou nad naším najväčším nepriateľom, smrťou. Ty si sa prebil smrťou ako Boh. Ty si nám prisľúbil víťazstvo Božieho kráľovstva. Kým tento svet bude svetom, človek bude ranený, ale „každé ráno bude nové, nesmierna je Tvoja vernosť.“ (Nár 3,25) Pomôž nám, Otče náš skrze Ježiša Krista, aby sme v tomto čase zakúsili Tvoju stálosť a nemennosť. Buď velebený za náš život, za náš cirkevný zbor, milostivý Trojjediný Boh, za to, že si prítomný v tomto svete, aby sme vedeli, že žijeme len prostredníctvom Tvojej pomoci. Veď nás i dnes skrze Ducha Svätého, aby nám sprostredkoval vážnosť a citlivosť Tvojich slov. Prosíme, nájdi nás, všemohúci a dobrotivý Pane, aby sme Ťa ctili, tak ako si to zaslúžiš. Vrucne sa modlíme, aby si nám osobne zveril Tvoje Slovo. Veríme ti, ale prosíme Ťa, buď nám na pomoc v našej nevere, neláske a nedôvere. Buď s nami pri vedení biblickej hodiny, a rozžiar naše skrúsené a bolestivé životy. V mene Vzkrieseného Pána Ťa prosíme, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Kniha Józua 12.

¹Toto sú králi krajiny, ktorých Izraeliti pobili a ich zajordánske územie obsadili smerom na východ od potoka Arnón až po vrch Chermón s celou východnou Arabou. ² Amorejský kráľ Sichón, ktorý býval v Chešbóne a vládol od Aroéru, čo leží na brehu potoka Arnón, teda od stredu tej doliny cez polovicu Gileádu až po potok Jabbók, ktorý tvorí hranicu s Ammónčanmi, ³ cez Arabu až po jazero Kinneret na východe, po More Araby — po Soľné more — na východe smerom do Bét-Ješimótu a na juhu od Temánu pod úbočie Pisgy. ⁴ Toto bolo územie bášanského kráľa Óga, ktorý ostal z Refajov a býval v Aštaróte a v Edrei: ⁵ ovládal pohorie Chermón, Salchu i celý Bášan až po územie Gešúrcov a Maacháťanov, nad polovicou Gileádu až po územie chešbónskeho kráľa Sichóna. ⁶ Hospodinov služobník Mojžiš s Izraelitmi ich pobil. Mojžiš, Hospodinov služobník, dal krajinu do vlastníctva Rúbenovcom, Gádovcom a polovici Menašeho kmeňa. ⁷ Toto sú králi krajiny, ktorých Jozua a Izraeliti porazili na druhej, západnej strane Jordánu od Baal-Gádu v údolí Libanonu až po vrch Chalák, ktorý sa dvíha smerom k Seíru, ktorú dal Jozua do vlastníctva izraelským kmeňom, každému jeho diel ⁸ na pohorí, na Nízine, v Arabe, na úbočiach, v púšti a v Negeve v kraji Chetitov, Amorejčanov,

Kanaánčanov, Perizzejcov, Chivvijov, Jebúsejov: ⁹ jeden kráľ Jericha, jeden kráľ Aja, ktorý leží pri Bételi, ¹⁰ jeden jeruzalemský kráľ, jeden hebronský kráľ, ¹¹ jeden jarmútsky kráľ, jeden lachíšsky kráľ, ¹² jeden eglónsky kráľ, jeden gezerský kráľ, ¹³ jeden debírsky kráľ, jeden gederský kráľ, ¹⁴ jeden chormský kráľ, jeden arádsky kráľ, ¹⁵ jeden libniansky kráľ, jeden adullámsky kráľ, ¹⁶ jeden makkedský kráľ, jeden bételský kráľ, ¹⁷ jeden tappúašský kráľ, jeden chefský kráľ, ¹⁸ jeden afékský kráľ, jeden šarónsky kráľ, ¹⁹ jeden madónsky kráľ, jeden chacórsky kráľ, ²⁰ jeden šimrón-merónsky kráľ, jeden achšáfsky kráľ, ²¹ jeden taanachský kráľ, jeden megiddský kráľ, ²² jeden kedešský kráľ, jeden kráľ Jokneámu na Karmeli, ²³ jeden kráľ Dóru na Dórskej pahorkatine, jeden kráľ Gojímu v Galilei ²⁴ a jeden tircanský kráľ; spolu tridsaťjeden kráľov.

1-24. verše:

Hlavné úspechy Hospodinovho ľudu v zaslúbenej zemi sú opísané **dopodrobna**. Táto kapitola zahŕňa **celkový prehľad víťazstiev**. Nie je to však víťazstvo samotného ľudu, ale **dôkaz Hospodinovej moci**. Zoznam porazených kráľov vo Svätom Písme je vyznaním viery, že Hospodin ich nezanechal, ale vedie rovno do cieľa: do zaslúbenej zeme. Hospodin je mocnejší ako pohanskí králi a ich bohovia. On kraľuje a panuje naveky. Toho dôkazom je aj bezprostredné pokračovanie Mojžišovho diela prostredníctvom Jozue. Záchranné dielo Hospodina sa uskutočňuje i naďalej tak, ako pri vyvedení Izraela z Egypta. Priama postupnosť úspechov je jednoznačná, lebo ich garantuje mocnejší ako Mojžiš, Jozue alebo ľud Boží.

Milí bratia a drahé sestry!

Spočítali sme si už svoje víťazstvá s Pánom? Kto garantuje naše víťazstvá? Koho moc posúva vpred všetkých nás? S Kým môžeme poraziť mocnosti a kráľovstvá?

Popritom *víťazstvo nie je dobytie kráľovstiev, ale milosť Božia*. Božie slovo nie je historická kniha, ale svedectvo. Božie slovo nie je učebnica dejepisu, ale vyznanie o Hospodinovom prvenstve. *Milostivé Božie vedenie*. Nie ty si zvíťazil, ale Boh zvíťazil skrze Teba. Boh je víťazom nad našimi životmi, my sme len prostriedkami. *On zvíťazí všade, kde mu zveríme velenie a vedenie*. On zvíťazí aj bez nás a inými spôsobmi, ako si my vieme predstaviť. *Jedine ak On stojí pri nás na bojisku, nemáme sa čoho obávať, ale keď nás zanechá, prehra je istá*.

Ďalej s Bohom chodiaci ľud nezaujíma taktika, nezaujímajú súvislosti, ale zmysel diania a Boží výhľad. Keby sme rátali svoje možnosti, nikdy nezvíťazíme. Opis miest a kráľovstiev poukazuje nielen na naše bezúčelné možnosti, ale aj na Božiu ochranu. Boh ich ochránil pred ohavnosťou týchto kultov. Je to zoznam kráľov, ktorí sú pohanskí náboženský vodcovia. Božia ochrana a Božie varovanie sú prítomné. Takto nie. Boh nás varuje, ako nie. Boh nás oslovuje, že musíme zostať

čistí. Je to výstraha, aby Boží ľud zostal pomedzi pohanských národov naozaj verný.

Aj vernosť a zotrvanie pri Bohu je každodenné víťazstvo kresťana. Pri Ňom a v Ňom. V Kristovi je ozajstné víťazstvo.

Biblický text: List apoštola Pavla Efezanom 1, 1-14

¹Pavol, z Božej vôle apoštol Krista Ježiša, svätým v Efeze a veriacim v Kristovi Ježišovi. ² Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.

1-2.verš

Je to stručný a výstižný dvojverš o tom, kto komu adresuje tieto state. Pôvodcom týchto slov je Ježiš Kristus. Bez Božej vôle a bez volania Krista ani Pavol, ani cirkevný zbor by nezískal informácie o tom, čo je podstatou Božej milosti a Jeho pokoja. Nebolo to Pavlovo rozhodnutie, nebola to „vôľa tela“, ale vôľa Božia, že môže písať, a má o čom písať cirkevnému spoločenstvu v Efeze.

Jeho adresátmi sú svätí. Nejde o morálnu svätosť vo všeobecnosti, ale jedná sa o tých, ktorých Boh oddelil od ostatného sveta, aby im sprostredkoval svoje poznanie. Veriaci v Kristovi sú tí, ktorí pôsobia na svoje okolie tak jasno a silne, ako Kristus na nich. Im je smerované úvodné požehnanie, ktorého obsahom je milosť a pokoj. Darcom tohto požehnania je Otec. V tomto oslovení je autorita, sila, a poslušnosť veriacich. Otec je však Boh predovšetkým prostredníctvom svojho Syna, Ježiša Krista. Ježiš garantoval toto otcovstvo. Božie milosrdenstvo je prítomné a pokoj je upustenie všetkých obáv, ktoré sú spojené s Božím súdom. Konečná záchrana človeka. Na úvod všetko podstatné. Na úvod si treba vyjasniť každého: skutočného Predkladateľa, vierohodného tlmočníka a zacielené spoločenstvo žijúce v Efeze. Všetko je nám jasné. Boh nenechá bez svojej prítomnosti svojich. Svätých a veriacich, ktorí taktiež majú svoje pochybnosti a potrebujú len Jeho milosť a pokoj k tomu, aby sa pohli ľady v ich živote.

³ Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás požehnal všetkým duchovným požehnaním cez naše spoločenstvo v Kristovi v nebesiach.

3. verš:

Vstupné chválorečenie hovorí o duchovnom požehnaní nebeských darov. Tu je naznačený ten horizont, ktorý stojí ešte pred nami, a je zasľúbením Ježiša Krista. Z nebies vychádza všetko, nie zo zeme. Boží zámer sa naplňuje na zemi, ale pôvodným miestom vzniku sú nebesá. Toto požehnanie je chvála zachraňujúcej moci Božej. Ľudské žehnanie Bohu, od ktorého sme celkom závisliví. Poďakovať sa je ľudské. Poďakovať sa Bohu za všetko je kresťanské. Kto sa vie poďakovať, je ovládaný Duchom svätým. Tento verš je cennou pomôckou obnovy a novej

interpretácie vzťahov. Vzťahov viery a nevery, vzťahov nádeje a beznádeje, a vzťahov lásky a nelásky. Aké vzťahy rozvíjaš cez spoločenstvo v Kristovi?

⁴ Ved' ešte pred stvorením sveta si nás vyvolil, aby sme boli pred ním svätí a nepoškvrnení v láske.

4. verš:

Ježiš reprezentuje Boha odjakživa. Jeho služba je vyjadrením trvalého Božieho zámeru, ktorý sa začal už stvorením. To, čo On sprostredkoval na zemi, to nebolo len dočasné, ale Jeho stále pôsobenie z vôle Otca. Stálosť vo vyvolení. Stálosť v Božích veciach. Stálosť v reprezentácii Boha. Boží Syn bol a je vyvolený, aby sprostredkoval Božiu stálosť. „Bez poškrvny“ – nepoškvrnení. Ide o výraz z obdobia chrámového kultu, v ktorom mali byť obetované len zdravé zvieratá podľa Božieho nariadenia: „Ako svoj dar prinesie Hospodinovi jednoročného bezchybného baránka ako spaľovanú obeť, ročnú ovcu ako obeť za hriech a bezchybného barana ako obeť spoločenstva.“ (IVMojž 6,14) Nepoškvrnenosť znamená svätosť. Neznamená to izoláciu od sveta, ale odstup od noriem a hodnôt okolia. Čo je pre nás nemenné a stále v našom živote, ak nie osoba Boha a jeho reprezentácia? Vyvolení, vieme, Koho prezentujeme a ako? Jeho vôľa presahuje náš horizont.

⁵ Podľa milostivého rozhodnutia svojej vôle nás predurčil, aby sme skrze Ježiša Krista dostali synovstvo ⁶ na chválu a slávu jeho milosti, ktorou nás obdaroval vo svojom milovanom Synovi.

5-6.verš:

Poslaním kresťana je chváliť Boha. Ide totiž o Boha milosti, ktorý sa k človeku priblížil v osobe Milovaného, t.j. v Ježišovi Kristovi. „Na chválu a slávu“ je dnes nezrozumiteľný výraz. Slovo „sláva“ v Biblii neznamená popularitu, alebo všeobecnú známosť, ale dosah a vážnosť Božieho prejavu. On nikdy nechcel byť populárny, ale nápomocný voči ľudu. Chce zasiahnuť všade. Poslaním kresťana je teda chváliť Boha za jeho dobrotu. To, čo je tak vzdialené pre nás, to by sme mali každodenne a v každom okamihu konať. Významnú rolu hraje v tejto hymne práve tento ľudský faktor: poďakovať sa za Božiu vernosť. Vďakyvzdanie nech je tvojou prvou modlitbou, milý brat a drahá sestra.

⁷ V ňom máme skrze jeho krv vykúpenie a odpustenie priestupkov podľa bohatstva jeho milosti, ⁸ ktorou nás zahrnul vo všetkej múdrosti a rozumnosti,

7-8.verš:

Predmetom vďaky je práve naše vykúpenie, to, že otrok-človek získal slobodu a to skrze krv Ježiša Krista. To znamená, že svoj život položil niekto iný, kto bol slobodný za nevoľníka. Je to obeť Kristova. Ohromné množstvo Božej lásky je opísané nahromadenými výrazmi v tejto vete, čo vystihuje našu spásu: vykúpenie, odpustenie priestupkov, bohatsvo, múdrosť, rozumnosť, milosť, všetko. Všetko v našom živote má rozprávať o vykúpení. O Božej činnosti za nás, za hriešnikov. Čo všetko sme dostali od Pána? Čo všetko je naše vďaka Ježišovi? Vieme slovami vyjadriť Bohu našu vďaku za náš nový život?

⁹ keď nám dal poznať tajomstvo svojej vôle, podľa svojho milostivého rozhodnutia, v ktorom si predsavzal, ¹⁰ že podľa plánu, až sa naplní čas, zjednotí v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi i na zemi.

9-10.verš:

Dôvodom chvály však nie je len osobné spasenie. Spasenie je nádejou pre Boží ľud, nielen pre jednotlivca. Božie milostivé rozhodnutie sa týka všetkého, čo je na nebi i na zemi. Ježišov príbeh má obrovský dosah a zjednocuje všetko: nebo i zem. Všetko má svoj zmysel v Kristovi. Týmto však nehovorí apoštol o misii okolitého sveta, ale o vnútornom živote cirkvi. Ako a na čo sa má cirkev pripraviť? Musí sa zmeniť rebríček hodnôt, lebo Boh má plán z celým vesmírom. Spôsob života cirkvi musí smerovať až k tajomstvu Boha, aby všetko smerovalo k jeho plánu. Aký je Boží plán? Zjednotenie veriacich. Jednota svätých. Sme jednotní vo viere, v láske a v nádeji? Poznať Boží plán? Poznať plán spoločenstva veriacich je chvála všemohúceho Boha, a to jednotne. Spolu. Čas je uchopenie dejín ako celku. Vyrovnáť sa s časom nie je jednoduché. Naplnenie niečoho, čo ešte stále prebieha. Dovršenie lehoty. Neúprosný čas, ktorý nám, kresťanom hraje do karát, lebo nakoniec my budeme u Neho a s Ním. (viď. Žalm 139)

¹¹ V ňom sme sa stali aj dedičmi predurčenými podľa rozhodnutia toho, ktorý koná všetko podľa zámeru svojej vôle, ¹² aby sme boli na chválu jeho slávy; my, ktorí sme už predtým mali nádej v Kristovi. ¹³ V ňom ste aj vy, ktorí ste počuli slovo pravdy, evanjelium o svojej spáse, a uverili ste mu, dostali pečať prislúbeného Ducha Svätého, ¹⁴ ktorý je zárukou nášho dedičstva na vykúpenie tých, ktorých si získal, na chválu jeho slávy.

11-14.verš:

Čo robí kresťana kresťanom? Kto počul slovo pravdy? Obsahom Božieho slova je pravda. Konkrétne je to evanjelium. Čo je spoľahlivé, pevné a čo je oporou života, to je radostná zvesť. Pravda Božia je oveľa viac ako skutočnosť a zhoda výpovedí, ale konečná a rozhodujúca záchrana z Božej strany. Rozhodujúce je to, že človek uveril. Evanjelium teda nie je len informácia, ale aj rozhodnutie. Duch Svätý to

všetko zapečatí. Je to narážka na krst. Dedičstvo, v ktorom prevláda Božia moc. Viera, ktorá sa zmocní človeka, a hýbe ním. Počítame my s vierou? Počítame my s dedičstvom, ktoré ponúka Ježiš? Je pre nás dôležité vyvolenie? Naše vyvolenie je prepojené s našou budúcnosťou, alebo sa kocháme len v minulosti a v beznádejnej prítomnosti?

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby doma vo svojej tichosti ste sa pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní bilického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „My sme však neprijali ducha sveta, ale Ducha, ktorý je z Boha, aby sme poznali, čo nám Boh daroval. “ (IKor 2,12)

Záverečná pieseň: Chválospev č. 547: „Ostaň s nami Ježišu...”